

Rapport | Helen Rossil

Rapport fra Cantus Planus' 40-års jubilæums-konference i Gödöllő

Cantus Planus er en studiegruppe i International Musicological Society. Den blev i 1984 grundlagt af en gruppe fremstående forskere i Ungarn, hvor også gruppens jubilæums-konference blev holdt 30/7–3/8 2024. Konferencen blev holdt i samarbejde med det præmonstratensiske kloster i byen Gödöllő. På de skandinaviske sprog findes der stadig ikke nogen mere præcis term for studiegruppens emne end "gregoriansk sang", altså middelalderens enstemmige liturgiske sang.

Konferencen bød på et rigt og kompakt program med lærde keynotes, stimulerende panelsamtaler, ikke færre end 87 individuelle præsentationer, koncerter, en heldagstur til områdets historiske kirker med indlagt tidebøn undervejs, velsmagende ungarsk mad og temperaturer over 30 grader. Deltagerne kom hovedsageligt fra Centraleuropa, Sydeuropa og USA, men der var også deltagere fra Rusland, Israel og Kina. Og så var vi en lille gruppe nordiske deltagere. Foruden engelsk blev der talt tysk og fransk. To taler blev holdt på latin.

Som protestantisk hymnolog var jeg ikke helt på hjemmebane; jeg har nok aldrig før hørt ordene "manuskript" og "fragment" så mange gange på så kort tid. Det var dog yderst berigende at møde denne forskningstradition der må arbejde med ubekendte faktorer i et helt andet omfang end hymnologien, hvorfor metodisk og analytisk skarphed er et disciplinært grundvilkår. Af temaer kan nævnes regionale identiteter, helgener, liturgiske praksisser, kvinders sang, tidlig moderne sang (her talte jeg selv), ikke-europæisk sang, byzantinsk sang, sangens palæografi og meget andet. Der var desuden særlige sessioner for yngre forskere med et kortere format. Konferencen udmærkede sig ved en kombination af højt akademisk niveau, kollegial ydmyghed og gensidig respekt samt en positiv og inkluderende stemning, særligt over for nye deltagere og over for os der fagligt befandt os i periferien af studiegruppens emne.

Det var lærerigt at møde forskere der arbejder med den gudstjenestesang der ligger til grund for den protestantiske salmetradition hvor liturgien har en så afgørende betydning for sangen, og det var inspirerende så massivt at blive mindet om omfanget af den tradition

af liturgisk sang som også salmerne indgår i. Studiegruppens i mellemtiden afgangsforsker
formand spurgte om de ville få mig at se igen. Da dette helt afhænger af hvorhen min
forskning fører mig, var det for tidligt at svare på. Men jeg håber at møde Cantus Planus igen.